

OBLĄK (10) *sb m*

o jasne.

sg *N* obląk (1). ◇ *G* obląku (1). ◇ [*D* obląkowi.] ◇ *A* obląk (6). ◇ *L* obląku (1). ◇ *pl* *A* obląki (1).
Sł stp, *Cn notuje*, *Linde XVII(XVIII) – XVIII w.*

1. *Luk, półkole* (7) : Mergus in vite, Skrziwienie wicy winney wo byczay [!] obląku gdy yą prziiwężuyą do tyczy álbo laskowánia *Mącz* 218d; Arcuatus – Sgiety by luk, wobłak nachi lony. *Calep* 97b; Topiarium – Zastłona w obląki pocziniona zdrzewa łpołobnego ktemia [*lege*: k temu]. *Calep* 1073a, 90b, 91a, 155a; [Gdy w tym Tęczą ku niebu łkrzydły łie podálá/ A chypkością [!] w oblócóch obląk [*ingentem ... secuit sub nubibus arcum* V 658] rozerwálá. *VergKoch* 141 (*Linde*)].

W porównaniu (1): Kxiężycz też ma łiedm łwieku łwego y połtawy odmienności/ Bowiem naprzod łie vkazuje skłęczony iako obląk/ potym poł ialny/ zatym przez połowicę ofwieczony *KłosAlg* A3.

2. *Przedmiot wygięty na kształt łuku, półkola* (3) :

Szereg: »obląk albo rosztowanie« (1): quintanis semitari, Po piątım á po piątım obląku/ álbo rołztowánıu/ łczifzkę pod winnicą czynić. *Mącz* 343a.

a. *Rodzaj sklepienia w kształcie łuku* (2) : Arcuo – Sklepie wobkak [!] nakriwám. *Calep* 90b; Cemerarius – Włpinaiáci łzie na obląk. *Calep* 155a.

b. [*Gałázka winnej łatorośli przygięta do ziemi i wkopana w celu rozmnożenia; virga inflexa vel arcuata, planta in modum arcus curvata* *Cn*: potym gdy włádžil ł on koniec [*łatorośli – łzczepki*] obwárıy dobrze obwiázawłzy iáko ma być/ á day ták łtać onemu obląkowi áże łię przyymie: [...] á gdy obaczył ł drugiego roku iże łię iuż przyymie/ tedy rozerzni on obląk/ á nápraw áby prołto łzczep łtał *Cresc* 1571 130.]

Synonim: 1. *zgięcie*.

Cf **ŁĘK**, 1. **ŁUK**